

Kommuners Vedkommende snarest muligt. Med disse Ord skal jeg anbefale den af Flertallet foreslaaede Affattelse af Lovforslaget.

Willesen: I og for sig kunde man kun ønske, at alle de Restriktioner, som stammer fra Krigstiden, snarest muligt blev afviklet. Principielt maatte vi ogsaa ønske det for Huslejelovgivningens Omraade, men eftersom en fuldstændig Ophævelse af disse Lovgivningsforanstaltninger i første Række vilde komme Grundejerne til Gode, vilde bevirke en Stigning af Grundrenten, der gik i deres og Højfinansens Lommer, mener vi, at saa længe Hovedbetingelsen for Fremme af Boligbyggeriet, en mere effektiv Grundskyld, ikke er til Stede, kan vi ikke være med til fuldstændig Ophævelse af Boliglovgivningen, og vi maa derfor støtte det af Flertallet stillede Forslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Baade ved Fremsættelsen af Lovforslaget og ved første Behandling har jeg overfor det høje Ting redegjort for mit Motiv til at fremsætte dette Lovforslag, som kortelig var dette, at jeg regnede med, at den Periode, som vi havde tilbage, i hvilken den nu gældende Boliglov skulde bestaa, vilde være ret kort. Jeg regnede med, at den ikke skulde vare længere end til henimod Udgangen af dette Kalenderaar, og at jeg derfor under Hensyn til de Henvendelser, som fra forskellige Sider er rettet til Ministeriet, vilde imødekomme Ønsket om Restriktioner paa det specielle Omraade, der her beskæftiger os, i den tilbageværende Tid, hvori Boligloven gælder. Jeg maa beklage, at § 1 i Lovforslaget har maattet opgives, fordi der i denne var givet et positivt Udtryk for, at den nuværende Tilstand skulde afløses af en anden, som hurtigt kunde føre til en Afvikling af denne sidste Krigstidslevning paa Grundlag af en Overgangslov, hvilende paa et andet principielt Grundlag, end de hidtidige Huslejelove har hvilet paa. Jeg maa beklage, at dette har maattet opgives, og naar det skulde opgives, kunde jeg ikke finde, at der i det for Ministeriet foreliggende Materiale var givet tilstrækkeligt af Oplysninger til derpaa at bygge en almindelig Forlængelse af Kommunernes Adgang til at kontrollere Tilflytning. Naar Foranstaltningen skulde staa isoleret, revet ud af den Sammenhæng, i hvilken jeg havde optaget den, maatte jeg kræve, at denne Lovgivning ikke greb ind i Kontraktforhold indgaaede i Tillid til Tilflytningskontrollens Bortfalden den 1. Maj. Jeg takker Udvalgets Flertal, fordi man har vist For-

staaelse overfor dette Ønske og har foreslaaet indsat i Lovforslaget den § 2, som findes her i Ændringsforslaget. Jeg føler mig forvisset om, at med den Udformning, som Lovforslaget herefter vil faa, vil man samtidig med, at man aabner den Adgang for Byer, der hidtil har kontrolleret Tilflytning, til vedblivende at kontrollere den, som er en naturlig Konsekvens af Tilflytningsbestemmelsernes hidtidige Bestaaen, sikre sig, at en videre Udvikling af Boligvanskelighederne i den nærmeste Fremtid ved Tilflytning kan imødegaaes. Som jeg gentagende har udtalt, er jeg af den Opfattelse, at man ikke i nogen Kommune, hvor det ikke er ubetinget nødvendigt, bør opretholde disse Bestemmelser, og at man ikke i den Række af smaa Kommuner, som hidtil har bragt dem til Anvendelse, bør foranledige, at man paa ny skal tage Stilling til denne Sag, og derfor har jeg fastholdt Ønsket om at indskrænke den mulige Adgang til at opretholde disse Bestemmelser alene til de større Købstadkommuner.

Ogsaa paa dette Punkt har Udvalgets Flertal vist Hensyntagen, og derfor har jeg kunnet tiltræde det Ændringsforslag, som her er stillet, og kan anbefale det høje Ting at vedtage det.

Pürschel: Jeg vil gerne give den højtærede Minister Lejlighed til at klare nogle Tvivlsspørgsmaal, som det forekommer mig maa rejse sig. Nu er jo den Tid, man har haft til overhovedet at tænke over disse Spørgsmaal, meget begrænset; men jeg synes dog, at der kan være noget, som kan give Anledning til Tvivl her, og det vil formentlig være heldigt for Lovens Virkninger, at denne Tvivl bliver fjernet saa hurtigt som muligt. Det fastsættes for det første i § 2, at „Gyldigheden af Lejemaal, indgaaede inden den 29. April 1927 ved lovlig, skriftlig Lejekontrakt, berøres ikke af Bestemmelserne i § 1.“ Det vil altsaa sige, at selv om man har en fuldkommen bevislig, mundtlig Aftale om et Lejeforhold, saa kan man ikke flytte ind. Saaledes er jo den nærmest liggende Forstaaelse af dette. Selv om det altsaa er indrømmet fra begge Sider og maaske vidnefast, og man er flyttet ind i Henhold hertil, er Aftalen altsaa, hvis man vil tage det strengt efter Bogstaven, ikke gyldig.

Det næste Spørgsmaal er dette: Hvis der nu er en Kommune, hvor man har haft Restriktioner, men hvor Restriktionerne er bortfaldet efter den tidligere Lov, og Kommunen saa i Henhold til § 1, 3die Stykke, gaar ind til Ministeriet og faar Tilladelse til at genindføre dem, og der i denne Mel-